

Бондаренко А. С., студент

Денисенко М. П., д.е.н., професор

Київський національний університет технологій та дизайну

ПІДГОТОВКА, ПЕРЕПІДГОТОВКА ТА ПІДВИЩЕННЯ КВАЛІФІКАЦІЇ СПЕЦІАЛІСТІВ

Підготовка кваліфікованих спеціалістів для економіки України є одним із актуальних завдань. Особливо це стосується підготовки висококваліфікованих спеціалістів. Перехід до змішаної економіки вимагає залучення у суспільне виробництво додаткової робочої сили, підвищення її кваліфікації й подальшого розширення підготовки спеціалістів. Збільшення чисельності спеціалістів та систематичне підвищення їх кваліфікації є необхідною умовою зростання виробництва, прискорення технічного прогресу, вирішення основного економічного завдання з реформування економіки та подолання кризових явищ.

Підготовка спеціалістів в Україні здійснюється через систему ВНЗ. Провідне місце посідають університети, академії та інститути. Для підготовки спеціалістів створено мережу спеціальних навчальних закладів. Підготовка та перепідготовка фахівців установ здійснюється за такими формами: заочною, очно-заочною (дистанційною), очною. Очно-заочна та заочна форми навчання є основними в системі підготовки та перепідготовки спеціалістів установ без відриву від виробництва [1]. Одночасно з підготовкою кваліфікованих спеціалістів вища школа здійснює підготовку висококваліфікованих бакалаврів, магістрів і науковців.

Успішна діяльність інженерно-технічних працівників неможлива без постійного поповнення та оновлення їх знань. Тому організація ефективної системи підвищення кваліфікації спеціалістів, своєчасне ознайомлення їх з новітніми досягненнями науки, техніки і технології, з кращим досвідом,

озброєння їх глибокими науково-технічними й економічними знаннями є важливим завданням економіки [2].

Особливостями підготовки спеціалістів у вищій школі розвинутих країн на сучасному етапі є:

1. Забезпечення випускників солідною загальною підготовкою, у якій переважають знання теоретичних дисциплін.

2. Навчання студентів працювати у колективі, приймати спільні рішення, спілкуватись, чітко висловлювати свою думку.

3. Посилення вимог до спеціалістів з опанування управлінських знань.

Студенти повинні одержувати навички самостійного навчання і підвищення кваліфікації під час професійної діяльності, а під час навчання у навчальному закладі основна увага повинна приділятися вивченню теоретичних основ дисциплін, які розвивають та систематизують самостійне мислення у вирішенні майбутніх проблем зі спеціальності [2].

Вимоги щодо включення до навчальних програм ВНЗ суспільних дисциплін не завжди правильно сприймаються студентами, які часто не усвідомлюють необхідності одержання нетехнічних знань для їх майбутньої кар'єри. Для подолання такого негативного ставлення, наприклад, шведські дослідники пропонують:

1. Здійснювати добір висококваліфікованих викладачів, які могли б враховувати специфіку ВНЗ й поділяли переконання щодо необхідності вивчення майбутніми спеціалістами гуманітарних дисциплін.

2. Навчати студентів вмінню ефективно й вірно висловлювати свою думку та уважно слухати.

3. Проводити тричі на рік одноденні семінари з різних питань, завданням яких є стимулювання творчих можливостей і спонукання студентів до творчого мислення.

4. Вивчати історії науки та техніки [3].

Останніми роками вимоги до рівня кваліфікації керівників посилюються. Реорганізація структури управління вимагає підвищення

інтенсивності праці у рази. Тому фірми й компанії вимагають від працівників підвищеної відповідальності за впровадження нових технологій і продуктивності праці. Загострення конкуренції потребує від працівників не стільки навичок кількісної оцінки заданих альтернатив, скільки постійного спрямування на пошук нових нестандартних шляхів вирішення складних завдань в певних умовах. У зв'язку з цим нові навчальні програми включають вивчення підприємницької діяльності, змінюють співвідношення навчання і практичної роботи у галузі підприємництва.

Робота з молодими спеціалістами, підготовка їх до управлінської діяльності залежить від організаційної структури компанії та специфіки виробництва. Наставник, стаж роботи якого у компанії складає не менше як три роки, є повністю відповідальним за рівень підготовки нового спеціаліста і консультантом щодо всіх виробничих питань. Протягом п'яти років діяльність молодого спеціаліста контролюється керівником підрозділу, а результати ефективності його праці показуються у службових рекомендаціях.

Висновок: з вище зазначеного, можна стверджувати, що підготовка кваліфікованих кадрів є вельми важливим питанням у наш час, тому що саме вони є фундаментом розвитку держави. ВНЗ мають надавати більш якісні освітні послуги та навички, щоб підняти економіку України до рівня зарубіжних високорозвинених країн.

Список використаних джерел

1. http://lubbook.net/book_324_glava_7_Tema_7._Pravove_reguljuvannja_.html
2. http://pidruchniki.ws/1436010650779/menedzhment/perepidgotovka_pidvischennya_kvalifikatsiyi_robochih_kadriv
3. <http://ukreferat.com/page,7,38019-P-dgotovka-ta-perep-dgotovka-personalu.html>